

Mikael Rynell

”Vi är dåliga på att ändra matchbilden”

TEXT ERIK DAHLBERG • FOTO HASSE FRIDÉN

★ **Det känns helt rätt** att låta just Mikael Rynell komma till tals i det allra sista matchprogrammet på Söderstadion. Han började spela fotboll för Hammarby redan som femåring och idag tjugosex år senare ska han, precis som alla vi andra, säga tack och farväl till en kär plats.

– Det är svårt att på riktigt förstå att det är sista matchen på Söderstadion. Den har varit en självklarhet genom alla år och det är mycket vemod inblandat i det här avskedet.

Pratar ni i laget mycket om att det är över efter ikväll?

– Nej, inte direkt. Fokus har som du säkert förstår legat på att vi inte presterat som vi önskat, och på nästa match. Men jag tror ändå att många tänker på det.

Vi kommer in på läktardebuten på Söderstadion som för Mikael del var tidig.

– Vi är en Hammarbyfamilj och jag tror att jag var sex år när jag fick följa med första gången. Vilka vi mötte är jag inte helt säker på men det kan ha varit IFK Norrköping. Dessutom har jag varit matchens knatte vid två tillfällen. Den första gången tog Michael Andersson hand om mig och den andra gången var det Peter Hautalahti. Jag fick en boll med alla autografer men spelade aldrig med den av rädsla för att autograferna skulle försvinna. Den fick hänga i pojkrummet i stället.

Då har du säkert varit bollkalle också?

– Ja, två gånger även där. Hörnet mellan södra och västra var min plats. Det var stort.

Tillbaka till Söderstadion och vad det är som gör den så speciell. För Mikael är det allt från det som hör till uppväxten, till det tidiga fotbollsintresset, att det är hans lag och den stämning som inte finns någon annanstans.

– Jag åker alltid kommunalt till matcherna och jag känner igen mig i dem som är på väg till matchen. Det är läckert. Söderstadion är ju i ärlighetens namn vare sig vacker eller modern, men det är hemma, säger Rynell.

Själv missade jag bara en hemmamatch 2001 och det var dessvärre guldmatchen mot Örgryte. Mikael Rynell drabbades av samma öde.

– Det är knappt att jag vill berätta det. Pappa och brorsan var där, men inte jag. Jag var på Medborgarplatsen efteråt, men inte på matchen och trots att åren har gått grämer jag mig fortfarande.

Om du fick ta med dig något från Söderstadion, vad skulle det vara?

– Svår fråga, men spontant säger jag skylten ”This is Söderstadion”. Den skulle vara kul att ta med sig hem.

Den 20 juli är det nyss nämnda Örgryte IS som står för motståndet när det är dags att begå premiär på vår nya arena. Mikael var vårt ansikte utåt när det var pressvisning i slutet av maj.

– Det är en fin arena och den känns mycket bättre än Friends Arena, intimiteten är större och tack vare bra akustik borde det kunna bli riktigt bra stämning även där. Till skillnad mot Friends kan taket öppnas ordentligt, vilket är en fördel.

Vad säger du om att det är konstgräs i stället för naturgräs?

– Som så många andra spelare jag förstår hellre på riktigt bra naturgräs, men på sikt kanske det här alternativet är det bästa. Vi ska ju trots allt dela arenan med ett annat lag och dessutom kommer det ju att vara andra aktiviteter än fotboll där.

Har ni hunnit få era platser i omklädningsrummen?

– Nej, jag fick inte ens se dem när jag var där på pressvisningen, men de lär vara riktigt fina. Vi får väl se om jag hamnar mitt emellan Christoffer och Robin även här.

Vi backar bandet till 1987. Då började Mikael träna med Hammarbys 81:or, alltså med killar som var ett år äldre än han själv.

– Jag minns min första träning. Det var i Eriksdalshallen och det jag minns allra mest var att jag under en passningsövning började gråta eftersom killen jag passade med inte var tillräckligt bra. Mamma och pappa fick muta mig med glass för att jag skulle fortsätta.

Vi pratar alltså om en målmedveten och envis ung herre.

– Minst sagt, och som om det inte räckte med att jag grät, jag försökte också alltid komma lite försent till träningarna i början, allt för att slippa uppvärmningen som bestod av att vi lekte *svarte man*. Jag ville spela fotboll och jag tyckte inte att svarte man hade med fotboll att göra.

När Mikael var fjorton år gick han från Hammarby till Brommapojkarna och innan han lämnade laget

Jag kom alltid försent till träningarna för att slippa uppvärmningen

Mikael Rynell om sina tidiga fotbollsår.

från Västerort hade han hunnit göra A-lagsdebut för BP i Superettan säsongen 2002. Från BP tog han klivet söderut, närmare bestämt till Landskrona BoIS.

– Det var väldigt inspirerande att komma dit. Vi hade Jan Jönsson som tränare och han var bra för oss yngre spelare. Vi hade också ett bra lag med bland annat Alexander Farnerud och Johan Andersson. Redan då fanns ett visst intresse från Hammarby, men det blev Danmark i stället.

Förra säsongen var det antligen dags att sluta cirkeln, men det var allt annat än en promenad i parken innan allt var klart.

– Efter att ha spelat i både Herfølge och Esbjerg blev jag utlånad till Vejle som då tränades av Mats Gren. Det gick lite rykten om att han var på väg till Hammarby inför 2012 och tydligen hade han tipsat om mig. Jag hade ett halvår kvar på kontraktet och efter diverse turer och diverse eftergifter från alla inblandade parter var jag antligen Hammarbyspelare igen.

Mikael och jag träffades dagarna efter matchen mot Varberg och dagarna innan matchen mot Degerfors, och frågan om säsongsinledningen och på hur mycket den press som finns på laget påverkar dem var tvungen att ställas.

– Det är helt uppenbart att vi känner press, men jag tror att det mesta av den pressen kommer från oss själva. Vi vill spela i Allsvenskan. Något annat finns inte. Att det har gått trögt och att vi har gjort för få mål är en kombination av en rad saker. Först och främst har vi haft ett alldeles för lågt passningstempo, det har i stället blivit plottrigt och när vi väl skapat chanser har vi inte haft den rätta kylan.

I vissa matcher känns det som att det saknas en plan B och att ni inte riktigt gett er själva chansen att kvittera ett uddamålsunderläge. Vad säger du om det?

– Jag kan till viss del hålla med om det, vi har varit dåliga på att ändra matchbilden. Ta matcherna mot GAIS och mot Jönköpings Södra som exempel, där hängde det baklängesmål i luften båda gångerna och när de väl kom gick luften ur oss. Då såg det bättre ut mot GIF Sundsvall; tidigt baklängesmål förvisso, men där jobbade vi oss fram till chanser och tog tag i det på ett helt annat sätt.

När Kennedy varit skadad har du ersatt honom. Hur har det känts?

– Spelmässigt är det okej, jag tycker att jag har hållit en ganska jämn nivå. Däremot är jag besviken på att jag inte gjort några mål, chanserna har funnits men jag har inte tagit dem.

Mikael Rynell i hemmamatchen mot Jönköpings Södra IF den 27 maj tidigare i år. © Foto: Hasse Fridén.

Sören Cratz sa till mig en gång att en tränare bara har elva vänner och det förde oss osökt in på hur Gregg Berhalters situation ser ut.

– Självklart blir det mycket snack när det inte går som förväntat. Det hör till på något sätt, men att bara hänga ut Gregg är inte rätt, vi har alla ett ansvar för hur det har sett ut fram till idag. Stämningen i laget är bra trots allt och jag tror verkligen på att vi kan vända den här negativa trenden där vi bara tagit en poäng i de fyra senaste matcherna.

Precis som Johannes Hopf tänker Mikael Rynell börja plugga till hösten.

– Jag siktar på att bli mellanstadielärare och ska läsa på distans på Dalarnas Universitet. Lärare behövs och jag ser fram emot det.

Det är dags att avrunda och vi är tillbaka där vi började; tack för allt Söderstadion!

Vilken fest det kommer att bli ikväll, och något annat än seger finns inte. Ängelholm vill säkert förstöra festen men det kommer de inte att lyckas med. ■

FEM SNABBA

- **Ishockey eller handboll?**
– Svårt. Men jag säger ishockey.
- **Midsommar eller nyårsafton?**
– Midsommarafton. Det är mer laid back.
- **Lasagne eller korv Stroganoff?**
– Båda rätterna är goda, men lasagne vinner.
- **Roma eller Real Madrid?**
– Real Madrid. De har alltid varit mitt utländska lag.
- **Lidingöloppet eller Vätternrundan?**
– Skratt! Vätternrundan. Att springa är för trist.

FAKTA MIKAEL RYNELL

Född: 25 februari 1982
Längd: 183 cm • Vikt: 80 kg
Moderklubb: Hammarby IF
Klubbkarriär: 2000–2003 Brommapojkarna
2003–2005 Landskrona
2005–2008 Herfølge BK
2009–2011 Esbjerg fB
(2010–2011 Vejle BK lån)
2012– Hammarby IF